

Núm. de Protocol: SS-019-1/96

S E N T E N C I A NUM. 97-04

PARTS:

Apel.lant: CASS

Representant: M.A.F.

Advocat: J.A.

Apel.lada: C.A.P.

Representant: en nom propi

Advocat: G.O.

COMPOSICIO DEL TRIBUNAL:

President: M.I. Sr. Bernard Plagnet

Magistrats: M.I. Sr. Lluís Saura Lluvià
M.I. Sr. Albert Andrés Pereira

A la vila d'Andorra la Vella, el 17 de gener de 1997.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa ha vist el recurs d'apel.lació a les actuacions número SS-019-1/96.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat Sr. **Albert Andrés Pereira**, el qual expressa el parer del Tribunal.

A N T E C E D E N T S D E F E T

1.- La sentència de data 15 de juliol de 1996 de la Secció Administrativa de la Batllia, a la qual es fa expressa referència quant a l'exposició de fets i les al·legacions de les parts, va estimar la demanda formulada per la Sra. C.A.P. contra la Caixa Andorrana de Seguretat Social i declarà que l'agent té dret a que li sigui reconeguda una pensió d'invalidesa-malaltia del Grup II a comptar del primer de desembre de 1995.

2.- En considerar-se agreujada la CASS amb aquesta resolució, va presentar recurs d'apel·lació en data 3 de setembre de 1996, el qual fou formalitzat davant d'aquest Tribunal Superior de Justícia el 7 d'octubre següent. Mitjançant el seu recurs, la Caixa Andorrana de Seguretat Social sosté que la interessada no justifica els 96 mesos de cotització que ha d'haver completat, en funció de la seva edat, a la data de la primera constatació mèdica de la malaltia invalidant, entenent que aquesta ha de ser fixada en el moment en que es va palesar que l'agent patia una estenosi mitral, la qual cosa va tenir lloc durant el transcurs de l'any 1986.

3.- Del recurs d'apel·lació formulat per la Caixa Andorrana de Seguretat Social se'n va donar trasllat a la representació de l'agent, la qual el va contestar mitjançant escrit presentat el 21 d'octubre de 1996, en el qual sol·licitava la desestimació de l'esmentat recurs, entenent que la sentència impugnada havia realitzat una correcta interpretació de les normes aplicables al cas. Afirmava la part apel·lada que, si bé és cert que l'interessat pateix una malaltia cardíaca des de l'any 1986, aquesta patologia no li ha impedit desenvolupar una activitat retribuïda fins a dates recents, en que un agreujament de la mateixa ha determinat que restés incapacitada per a tot tipus de treball.

4.- El dia 11 de desembre de 1996 tingué lloc l'acte de la vista oral, en el qual les parts van exposar allò més adient a la defensa de llurs interessos.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, de conformitat a allò que estableix l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- L'objecte d'aquest recurs versa sobre una qüestió estrictament jurídica, consistent en determinar la interpretació que cal donar a l'article 29.1 del Reglament Tècnic de la CASS, quan estableix que, per a tenir o donar dret a les prestacions de l'assegurança invalidesa-malaltia, l'assegurat ha de justificar determinats períodes de cotització, d'acord amb la seva edat, "a la data de la primera constatació mèdica de la malaltia invalidant".

Aquesta qüestió ja fou examinada i resolta en la sentència d'aquesta Sala núm. 96-05, de 19 de gener de 1996, en la qual s'afirmava, en relació amb les malalties de naturalesa evolutiva, que "no obstant, la patologia pot arribar a tenir un abast realment invalidant a partir d'un determinat moment de la vida de la persona, (...) i quan aquesta circumstància es constata medicament neix el dret a percebre la pensió, per la qual cosa els períodes de cotització a tenir en compte per al seu atorgament són els que es justifiquin fins a la constatació com a invalidant de la malaltia, que són perfectament vàlids per a generar el dret a percebre la prestació".

En el mateix sentit, la sentència núm. 96-50, de 20 de novembre de 1996, declara que "la referència que l'article 29.1 del Reglament Tècnic fa a la "malaltia invalidant" és equivalent a malaltia determinant de la invalidesa que pateix l'interessat, per la qual cosa no resulta legalment possible dissociar ambdós elements, de manera que el moment que ha de ser tingut en compte per a determinar si l'assegurat compleix el període de cotització exigít en cada cas no és altre que aquell en que es determina l'existència d'una patologia de la que resulta una disminució de la capacitat de guany d'almenys un 66 per cent (article 28 del mateix Reglament). Si bé no plantegen un veritable problema els supòsits en que la malaltia té *ab initio* aquestes característiques, invalidants -com en el cas resolt per la sentència d'aquesta Sala núm. 95-23, de 14 de juliol de 1995- no passa el mateix quan es tracta de patologies de naturalesa evolutiva, que inicialment no suposen un obstacle per a dur a terme una activitat laboral, però que poden esdevenir ulteriorment invalidants segons el desenvolupament de la malaltia. En aquests casos, el risc que assumeix l'asseguradora continua radicant en el propi fet i en el temps de la invalidesa, ja que no es coneix si s'agreujarà la patologia ni quan tindrà lloc aquest empitjorament. En conseqüència, la malaltia no pot ser considerada invalidant

fins el moment en que es constata medicament que ha determinat una disminució de la capacitat de guany d'almenys dos terços".

Tercer.- En el supòsit que és objecte d'aquest procés, l'aplicació dels criteris anteriorment exposats porta a la conclusió de que, si bé es cert que es va diagnosticar a la interessada una estenosi mitral moderada durant el transcurs de l'any 1986, aquesta malaltia no la va incapacitar per a l'exercici de la seva activitat laboral, que va continuar desenvolupant fins l'any 1995. Es per això que la constatació mèdica realitzada en aquella primera data no pot ser considerada com d'una malaltia invalidant, en el sentit de l'article 29.1 del Reglament Tècnic. La patologia no va revestir aquest caràcter invalidant fins l'any 1995, quan ja s'havia completat el període mínim de cotització, per la qual cosa s'ha de desestimar el present recurs d'apel·lació, i confirmar íntegrament la sentència impugnada.

D E C I S I O

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

Desestimar el recurs d'apel·lació que formula la Caixa Andorrana de Seguretat Social contra la sentència dictada per la Secció Administrativa de la Batllia el 15 de juliol de 1996, la qual es confirma en els seus propis termes.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manen que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

NOTIFICACIO:

La present sentència ha estat notificada a les
parts compareixents.....
.....
.... mitjançant el lliurament d'una còpia certificada.

I llegida, la signen, fet del qual en dono fe,

La secretària,

M. Dolors Cervós Pifarré